

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-lin. wiersz 15 groszy. Reklamy przed dziełem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska” wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesółskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna z góry. Ogłoszenia płatne natyho. Redaktor odpowiad. Władysław Wesółski, Nowe.

Nr. 40.

N o w e, sobota 3 października 1931 r.

Rok VIII.

Lipinki.

Dnia 26-go września b. r. ukonstytuował się na parafię Komitet Parafjalny Pomocy Bezrobotnym, w którego skład wchodzi 16 przedstawicieli tamtejszej parafji oraz obsz. dw. Przewodnik.

W skład Komitetu Wykonawczego wchodzi: Ks. prob. Wierzbowski — przewodniczący, p. Szczygieł, sołtys Lipinki — sekretarz, kwestarze: p. nadleśniczy państwowy Goebel (lub jego zastępca p. Madaler), na Przewodnik, pp. Kosecki, Pior, Jagła na Lipinki wybudowanie, p. Leśniak na Zamczyska, p. Szczepański Jan na Lipinki wieś, p. Szczepański Edm. na St. Hutę, p. Wasielewski na Hadry, p. Liedtke wśród ewangelików, p. Suwalski dla datków pieniężnych.

Co powinna uczynić Francja i Stany Zjednoczone.

Senator Henri Berenger wypowiada bardzo aktualne uwagi na temat mającej się odbyć niedługo podróży premiera Francji, p. Piotra Laval'a, do Waszyngtonu na zaproszenie prezydenta Hoovera. Wizyta p. Laval'a, w sytuacji obecnej, po wydarzeniach, których teatrem była Anglja, ma doniosłe znaczenie dla całej Europy, zarówno w sensie politycznym, jak i ekonomicznym.

Wydarzenia, których jesteśmy teraz świadkami, rozwijają się z nieubłaganą logiką błędów, które każdy popełnił. Wszystkie błędy trzeba okupić. Zapłaćli za nie Niemcy stratą swej floty, kolonij, kredytu — i na tem nie skończy się jeszcze, jeśli trwać będą dalej w obłądnie pychy. Anglja okupuje swoje błędy upadkiem waluty i wstrząsami w łonie swego Imperjum. Jutro przyjdzie kolej i na Amerykę, jeśli upierać się będzie przy systemie inflacji w produkcji oraz przy prohibicji, co wszystko stoi w sprzeczności z rzeczywistością. My — Francja — zapoznamy się nanowo z przykreimi doświadczeniami, jeśli pozwolimy sobie na ekscesy rozrzutności w polityce wewnętrznej i zewnętrznej.

Nie zaszliśmy jeszcze tak daleko. Nie będzie nam grozić podobna ewentualność, ani nam, ani Amerykanom, jeśli wyciągniemy właściwe wnioski z przykładu danego przez Niemcy i Anglję.

Doświadczenie poucza nas dość brutalnie, iż zaufanie jest i musi być podstawą kredytu i że niema go tam, gdzie panuje rozrzutność i brak woli. Gdy Niemcy pogwałciły zasady uczciwej gospodarki finansowej, gdy N. York i Londyn nie tylko tolerowały, ale popierały, nawet ten system gospodarki, sygnąc pożyczkami — wynikł stąd chaos, który wkrótce skondensował się w formie katastrofy. Tęgo chaosu nie mógł zażegnać gest prezydenta Hoover'a, ponieważ i on naruszał świętość przyjętych zobowiązań.

Dzisiaj prezydent Stanów Zjednoczonych zdaje już sobie sprawę z faktu, iż kredyt nie jest przywilejem żadnego kontynentu. Narzuca się dzisiaj imperatywna konieczność współpracy między kontynentami.

Dobrze więc uczynił prez. Hoover zapraszając do Waszyngtonu p. Laval'a. Dobrze też uczynił p. Laval przyjmując chętnie propozycję p. Hoover'a.

Mineją już czasy, gdy Francja, obciążona nieuregulowanym długiem wobec Stanów Zjedn., nie mogła dyskutować z niemi jak równy z równym. Uważam sobie za zasługę w mej działalności politycznej załatwienie sprawy tych długów. Dzięki umowie z 1926 r., Francja mogła uzyskać nanowo kredyt zagranicą, co pozwoliło też jej odzyskać kredyt w kraju.

Pan Laval może się dzisiaj udać do Waszyngtonu z podniesioną głową, a nie w charakterze opornego dłużnika.

„Nie chcemy być wmieszani w sprawy europejskie” — powtarzali uporeczywie po wojnie politycy amerykańscy, powołując się na testament Jerzego Waszyngtona. Sto pięćdziesiąt lat minęło jednak od tego czasu, żaglowce zostały zastąpione przez okręty turbinowe, telegraf przez radjofonję, dyliżans przez aeroplan, wszystko wiąże się dzisiaj ze sobą w jedną całość. I Waszyngton zeszedł również z dawnej drogi, zapraszając premiera Francji do Białego Domu. I tak jest dobrze, gdyż prowincjonalizm amerykański czy europejski jest już dzisiaj rzeczą przebrzmiałą.

Stany Zjednoczone i Francja stały się obecnie dwoma głównymi filarami, na których opiera się gmach ekonomiki międzykontynentalnej. Współpraca obu tych krajów powinna być oparta na trwałej podstawie logiki i rozumu, aby mogła obronić cywilizację przed możliwością dalszych wstrząsów,

HENRI BERENGER
Senator Francji.

Finansowanie konsumpcji.

Finansowanie konsumpcji, czyli ratalnej, detalicznej sprzedaży dóbr konsumcyjnych, jakkolwiek jest dopiero od niedawna przyjętą formą kredytu, znajduje coraz szersze zastosowanie w różnych krajach. Finansowanie konsumpcji staje się czynnikiem demokratyzacji tych działów spożycia, które były dostępne tylko dla warstw zamożnych. W ten sposób dobra rzadkie zmieniają się w dobra masowe, wytwarzane przy pomocy fabrykacji masowej, co jest czynnikiem potaniaenia kosztów produkcji i dalszym czynnikiem udostępniania konsumpcji szerokim masom.

Jako przykład w tym zakresie służyć mogą Stany Zjednoczone, gdzie sprzedaż ratalna samochodów była, zdaniem wybitnych teoretyków i praktyków gospodarczych, głównym czynnikiem wzrostu dobrobytu. Umożliwiła bowiem ona znaczne potanieenie samochodów i ich masową konsumpcję, co wiąże się z ogólnem podniesieniem sił wytwórczych kraju.

Z systemu finansowania konsumpcji korzystają przede wszystkim nowopowstałe przemysły jak np. radio, odkurzacze i t. p. Są to gałęzie przemysłu, które muszą dopiero budzić i stwarzać nowe potrzeby, a więc tem samem zmuszone są w większej mierze uciekać się do formy kredytu ratalnego. W ten sposób zwiększona konsumpcja mas ludowych prowadzi bezpośrednio do zwiększenia produkcji. Droga bowiem finansowania spożycia, otrzymujemy ściślejszą równoległość między zwiększoną zdolnością produkcyjną kraju, a zwiększoną zdolnością konsumcyjną.

Próby zastosowania amerykańskich metod finansowania konsumpcji w Niemczech wypadły przeważnie ujemnie. Przyczyną tego stanu rzeczy jest: niski poziom dochodów i stosunkowo niewielka zdolność konsumcyjna szerokiej mas ludności w Niemczech. Ponadto wysokie koszty kapitału, drobne kwoty udzielanych kredytów, dochód niewiele przekraczający minimum egzystencji wolne od egzekucji, wysoki stan bezrobocia i niestalenie się stosunków zarobkowych — czyniły koszty finansowania konsumpcji w Niemczech specjalnie drogiemi, co właśnie pociągnęło za sobą duże straty tawarzystw finansowych.

Godzi się podkreślić, że naogół kredyt konsumcyjny jest kredytem, zawierającym znacznie większy stopień ryzyka od innych form kredytu, prócz tego jest technicznie trudniejszym do zorganizowania i wymaga większych kapitałów administracyjnych dla zabezpieczenia i ściągnięcia należności, przezważnie drobnych. Jest to zresztą kredyt, przedstawiający wielkie pole do nadużyć, zarówno ze strony dającego, jak i biorącego kredyt. To też nawet taki entuzjastyczny zwolennik finansowania konsumpcji, jak prof. Edwin Seligman, wypowiada pogląd, że dotychczasowe formy kredytu konsumcyjnego są dalekie od doskonałości i nie dają jeszcze gwarancji trwałości.

Jeżeli chodzi o stosunki polskie, to niejednokrotnie były już czynione próby stworzenia spółek kredytowych dla finansowania konsumpcji (jak np. „Obrót” oraz przy Centrali Związku Kupców), które naogół nie dały poważniejszych wyników. W ostatnich dniach uruohomiona została, przy czynnej pomocy Stowarzyszenia Kupców Polskich „Spółdzielnia Kredytowa Kupców Polskich”, która ma przyczynić się do racjonalizacji sprzedaży ratowej i wzmoczenia konsumpcji. Również dzięki współdziałaniu Centrali Związku Kupców zorganizowana została spółdzielnia kredytowa Detalistów Polskich.

Wybitny ekonomista i znawca tego zagadnienia prof. Zweig stwierdza jednak, że finansowanie konsumpcji w Polsce niema warunków szerszego zastosowania, ani warunków, decydujących o jego powodzeniu. Dochody bowiem szerokiej rzesz ludności utrzymują się wciąż na tak niskim poziomie, że ta część dochodu społecznego, która mogłaby być przeznaczona na nabywanie dóbr trwałych, jest niesłychanie nikła. Należy też przyjąć pod uwagę, że system bankowy w Polsce jest mało elastyczny, rezerwuar zaś oszczędności, na których opiera się kredyt, jest bardzo nikły.

Ostatnie redukcje uposażeń urzędniczych niewątpliwie powiększyły już i tak poważne trudności, na jakie napotyka finansowanie spożycia w Polsce.

M. G.

NOWY WYNAŁAZEK Z ZAKRESU GARBOWANIA SKÓR.

Dwaj Szwedzi, Wrangle i Fridberg, dokonali ostatnio doniosłego wynalazku, polegającego na zupełnie nowym sposobie garbowania skór w ciągu jednego tygodnia. Skóra wygarbowana ich metodą w niczem nie ustępuje w jakości skór, garbowanym staroświeckim sposobem, który wymaga 8-12 miesięcy czasu. Poddano już działaniu „Fridberg Vacuum Tump” i „Wrangle Tauning Extract” zgorą 10.000 skór, ogólnej wagi 180 tonn. Ta jednorazowa próba trwała istotnie 7 dni, zatrudniając zaledwie 18 proc. pracowników, niezbędnych przy garbowaniu skór dawną metodą. Według zdania specjalistów wynalazek Fridberga i Wrangle'a wywołał ogromny przewrót w przemyśle garbarskim.

KTO MÓWI WIĘCEJ: KOBIECY CZY MĘŻCZYŹNI?

Niewyczerpany temat dowcipów — gadatliwość kobiet — uległa jako dogmat ostremu atakowi i zaprzeczeniu. Atak i dowód zarazem wyszedł ze strony urzędowej angielskiej „Parliamentary Gazette”. Z załączonych w Gazecie statystyk wynika niezbitnie, iż postowie Izby Gmin mężczyźni mówią bezporównania więcej i dłużej, niż postowie-kobiety. Lady Astor np. wniosła podczas ostatniej sesji parlamentu tylko 97 małych interpelacji, natomiast sir Kingsley Wood wniósł aż 569 zapytań. Lord Percy wygłosił mowy, które zajęły w djarjuszu razem 175 szpalt, natomiast ks. Atoll mowy zajęły tylko 87 szpalt, miss Bondfield 58 szpalt, M. Philips 30 szpalt, miss Lee — 27 szpalt etc.

PŁASZCZE ZIMOWE

ostatnie modele

już nadeszły.

Telefon 15

W. JAŹDŹEWSKI, Nowe,

Rynek 25

Bławaty — Konfekcja — Obuwie i Galanterja.

Które zakłady pracy

podlegają obowiązkowi zabezpieczenia robotników na wypadek braku pracy.

Rozważając niedawno sprawę wniesioną przez prywatny zakład pracy przeciwko „Funduszowi Bezrobocia” Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł, że przymusowi zabezpieczenia robotników w Funduszu Bezrobocia podlega zakład pracy, zatrudniający co najmniej 6 robotników (pracowników fizycznych).

Orzeczenie powyższe dotyczyło jednak stanu prawnego do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 marca 1929 r. „o zmianie niektórych postanowień” ustawy z dnia 18. 7. 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia t. j. do 23 stycznia 1930 r. od której to daty stan powyższy uległ zmianie.

Dla uniknięcia więc nieporozumień, mogących wynikać pomiędzy zakładami pracy a Funduszem Bezrobocia na tle obowiązku zabezpieczenia robotników na wypadek braku pracy w zależności od liczby zatrudnionych w danym zakładzie pracy, a w związku z interpretowaniem ustaw i rozporządzeń wydanych w tej mierze, należy wyjaśnić, co następuje:

Pierwszy ustęp art. 1 ustawy z 18. 7. 1924 r. „o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia” ustalał, iż: „obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia podlegają robotnicy bez różnicy płci po ukończeniu 16 lat życia, pozostający w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych, górniczych, hutniczych, handlowych, komunikacyjnych i przewozowych oraz w innych zakładach pracy choćby na zysk nieobliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają powyżej 5 robotników”.

Gdy zabezpieczenie na wypadek bezrobocia zostało rozciągnięte na pracowników umysłowych, mocą ustawy z dnia 28 października 1925 r., która weszła w życie 3 stycznia 1926 r., ostatnie zdanie przytoczonego wyżej ustępu art. 1 otrzymało brzmienie: „powyżej 5 robotników lub pracowników umysłowych”.

W dniu 1 stycznia 1928 r. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 24. 11. 1927 r. „o ubezpieczeniu pracowników umysłowych” od tej więc daty utraciły moc obowiązującą zmiany, dotyczące pracowników umysłowych, wprowadzone do ustawy z 18. 7. 1924 r. przez ustawę z 28 października 1925 r. czyli, że omawiane zdanie ustępu art. 1 odzyskało swe pierwotne brzmienie: „powyżej 5 robotników”.

Wreszcie na mocy art. 1 wspomnianej wyżej ustawy z dnia 25 marca 1929 r. zostało skreślone w ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku zdanie końcowe „o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają powyżej 5 robotników” i jednocześnie w art. 4-tej ustawy (z 25. 3. 1929 r.) ustalono, że: obowiązuje ona od dnia ogłoszenia t. j. od 23 stycznia 1930 r. i że wprowadzenie w życie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników przedsiębiorstw i zakładów pracy zatrudniających „mniej niż 5 pracowników” nastąpi w ciągu jednego roku (co następnie rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 29. 11.

1930 r. zmieniono na „w ciągu trzech lat”) od dnia ogłoszenia ustawy.

W przytoczonej wyżej ustawie z dnia 25. 3. 1929 r. w art. 4-tym użyto już określenia „pracownik” nie „robotnik” bez dodatku „fizyczny” lub „umysłowy” dotyczy więc ono zarówno robotników, jak i pracowników umysłowych i wobec tego od dnia 23 stycznia 1930 r. zakład pracy obowiązany jest zabezpieczyć swych robotników, o ile zatrudnia co najmniej 5 pracowników (łącznie fizycznych i umysłowych).

Amerykański pogrzeb kryzysu ekonomicznego.

Przed kilku dniami został uroczysto pochowany na miejskim cmentarzu w New — Yorku „wielki szkodnik”, czyli kryzys gospodarczy. Trumna, zawierająca nieboszczyka, objechała na dwupiętrowym karawanie wszystkie główne arterje New—Yorku, zatrzymując się wielokrotnie przed gmachami banków, giełdy, magistratu, oraz różnych przedsiębiorstw, jak „Palmolive”, „Woolworth Building”, itd., gdzie wygłoszone zostały liczne przemówienia do wielotysięcznych rzesz uczestniczących w pogrzebie.

Na słupach ulicznych i na ścianach domów kilometrowe afisze opiewały wszystkie przekroczenia i szkody, jakie wyrządził w ciągu swego krótkiego życia kryzys gospodarczy, syn pp. Delirium i Chciwość, urodzony w 1929 r. Liczne orkiestry grały w czasie pochodu marsze żałobne, jednak tłumy obecne na pogrzebie nie zachowywały się bynajmniej poważnie. Zamiast podniosłego skupienia dało się zauważyć podniecenie, przechodzące chwilami w spontaniczne wybuchy rozradowania. Tak np. przed gmachem Treasury padali sobie ludzie w objęcia, a przed „Empire Building” gromada studentek wykonała taniec dziękczynny.

Pogrzeb kryzysu ekonomicznego urządził w New—Yorku niezwykle czynny i ruchliwy klub — stowarzyszenie pod nazwą „Dobry Interes”, który jest jednym z propagatorów zniesienia prohibicji w Ameryce, stąd też i nazwa, jaką nadano jednemu z rodziców kryzysu gospodarczego — Delirium, tak bowiem nazywają dzisiaj w Ameryce prohibicję. Członkowie „Dobrego Interesu” jechali w zamkniętych samochodach tuż za karawanem, wszyscy w czarnych żakietach i cylindrach. Wygłosili też szereg mów pogrzebowych, których ideą przewodnią było często powtarzające się zdanie: „Patrzcie, pierwsze pogłoski o zniesieniu prohibicji zabiły kryzys ekonomiczny, dawny dobrobyt dopiero wówczas powróci, gdy prohibicja istotnie zostanie zniesiona”.

J. K.

ZMUMIFIKOWANE TRUPY Z CZASÓW 30-LETNIEJ WOJNY

odnaleziono w Jaromierzycach na Morawach czeskich w czasie odkopywania ruin starego kościoła. W podziemiach piwnicznych odnaleziono zwłoki mnichów zupełnie zmumifikowane, które według zdania fachowców pochodzą z okresu 1630 — 1632 r., czyli z okresu wojny 30-letniej.

BAWELNĘ DO BUDOWY SZOS, DRÓG I NAWIERZCHNI ULIC

zaczęto stosować w stanach południowych Ameryki Północnej. Szosę pokrywa się warstwą preparatu smołowcowego, na który kładzie się bawełnę szerokości 36 cali. Na ten podkład bawełniany leje się gorący asfalt, posypuje się żwirem — i szosa jest gotowa. Nawierzchnia tego rodzaju okazała się w użyciu bardzo trwałą. Wobec nadmiaru bawełny w Stanach Zjednoczonych, zużytkowanie jej dla tych celów jest popierane przez rząd i poszczególne stany.

ANALFABECI W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

Urząd statystyczny wydziału oświaty publicznej w Waszyngtonie podaje w swym sprawozdaniu, iż na terytorjum Stanów Zjednoczonych znajduje się 4.283.753 osoby w wieku powyżej lat 10-ciu, które nie umieją ani czytać, ani pisać. Cyfra ta oznacza, iż analfabeci w Stanach stanowią 4,3 proc. ogółu ludności.

MASZYNA DO WALKI Z NIEUCZCIWYMI KASJERAMI KOLEJOWYMI.

We Francji i w Niemczech są już dość rozpowszechnione na większych stacjach kolejowych maszyny do drukowania biletów w chwili ich sprzedaży. Ten sposób wydawania biletów wyklucza możliwość popełniania jakichkolwiek nadużyć z biletami kolejowymi, a zarazem ułatwia kontrolę. Dla sprawnego funkcjonowania aparatu biletowego musi kasjer posiadać u siebie duży zapas biletów, przedstawiający znaczną wartość pieniężną. Zmusza to dyrekcje kolejowe do organizowania skomplikowanego systemu kontroli, przy którym każdy urzędnik musi kilka razy w miesiącu sporządzać dokładne wykazy sprzedanych biletów, a cały sztab urzędników kontroli musi je sprawdzać.

Celem usunięcia tych wad już od r. 1907 czynione były w Niemczech próby drukowania biletów w momencie ich sprzedaży przy użyciu maszyn, rejestrujących jednocześnie kolejność i ilość biletów. Obecnie, po dokonaniu wielu ulepszeń, maszyny te znalazły szerokie zastosowanie w Niemczech, a ostatnio i we Francji. Urzędnik, mając do dyspozycji taką maszynę, otrzymuje już bez żadnej kontroli różnobarwne kartony [każda klasa inny kolor] do nadrukowania na nich odpowiedniej treści. Taśma kartonu, raz wprowadzona do maszyny, nie może być wyjęta przed zupełnym jej zadrukowaniem, taśma zaś kontrolna może być wyjęta tylko za pomocą specjalnego klucza. Maszyna może wydawać około 100 biletów na minutę.

Gęsie pierze ma na sprzedaż

Bolesław Śliwa, Łalkowy.

Reflektanci na

mieszkanie

przy ulicy Sądowej nr. 6 mogą się zgłosić w dniu 3. X. b. r. Właściciel.

M. Śliwiński, Nowe,

Grudziądzka 19

(naróżnik)

dawn. I. Meyer

poleca wszelkie towary kolonialne i spożywcze po najtańszych cenach i pierwszorzędnej jakości.

Kakao — Kawa — Herbata — Ryż — Kaszka — Sólki

wszelkie mydła, oleje jadalne i do maszyn, świece, smary na osie i t. d.

Oraz polecam po nadkonkurencyjnych tanich cenach z mojego wielkiego zapasu: rumów,

araków, koniaków, wszelkich gatunków likierów oraz win krajowych i zagranicznych.

Na uroczystości weselne bardzo tanio!!!

DETAIL!

Dla odsprzedających ceny niższe.

HURT!

NASZ DODATEK ILUSTROWANY

NIEDZIELA, 4 PAŹDZIERNIKA 1931 r.

Słynna gwiazda filmowa Greta Garbo lansuje nową modę kapeluszy z przed laty.

Fot. „Metro Goldwyn Mayer”.

Z wizyty J. E. ks. Biskupa Dymka w Poniecu (Wlkp.)

Ks. Biskup w otoczeniu parafjan, na tle bramy przez nich zbudowanej.

Ks. Biskup podczas objazdu parafji, wszędzie witany entuzjastycznie.

Kurs Ochotniczy Straży Pożarnej w Rawiczu z uczestnikami.

Pustki przy giełdzie londyńskiej po ogłoszeniu wypłaty w złocie przez Bank Angielski.

Bank Angielski powstrzymał wypłatę w złocie. Na zdjęciu publiczność przed Bankiem Angielskim.

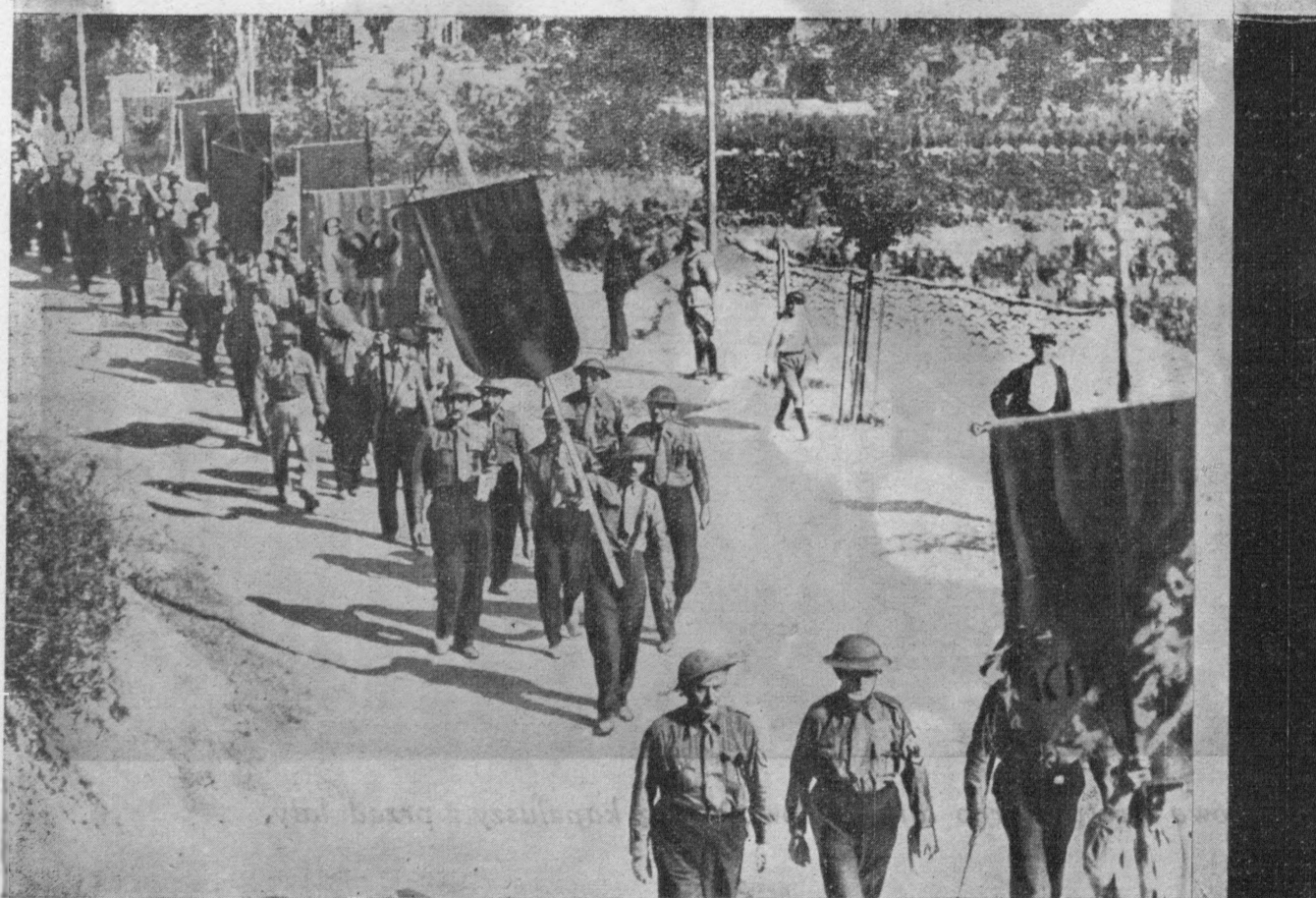
Most pontonowy, zbudowany przez amerykańskiego inżyniera, wytrzymuje przejście najcięższego tanka.

PŁOWCE
1331—1931

Uroczystości obchodu 600-lecia zwycięstwa Łokietkowego pod Płowcami odbyły się na terenie Kujaw. W pobliżu cmentarzyka w Płowcach stanie kopiec, sypany obecnie jak widać na zdjęciu, wysiłkiem wszystkich powiatów Kujawskich. 26 i 27 września odbyły się uroczystości w Radziejowie, Płowcach i Włocławku.

Dwie sensacje sportowe w Warszawie

Grecja ma także swoich laszystów chętnie urządzających manifestację, więcej na nich sztandarów, jak uczestników.

Rekordzista—szybkobiegacz, finlandczyk Paavo Nurmi, na dystansie 5 km. pokonał znakomitego polskiego biegacza Janusza Kusocińskiego o niespełna 1/2 metra i 0,2 sekundy. Święty to dla nas rezultat, stawiający Kusocińskiego w rzędzie mistrzów świata.

Wszechświatowej sławy tenisista francuski Henry Cochet rozegrał mecz z Maksymem Stolarowem, zwyciężając go po 2 i pół-godzinnej walce tylko dzięki omyłce wzrokowej sędziego. Była to najpiękniejsza gra, jaką kiedykolwiek widziała Warszawa.

ze świata

Charlie Chaplin spędzał tegoroczne wakacje na Riwierze francuskiej, gdzie spotkał „tajemniczą Mary”, która ma odtworzyć główną rolę w najbliższym jego filmie

Tancerki z Kochinchiny odbywają tournée po Europie we własnym aeroplanie

Angielska pilotka Amy Johnson dokonała przelotu Londyn-Tokio i z powrotem. Podczas wyjazdu na jej cześć przyjęcia japońscy ministrowie, mimo poważnego wieku puścił się z lotniczką w tany

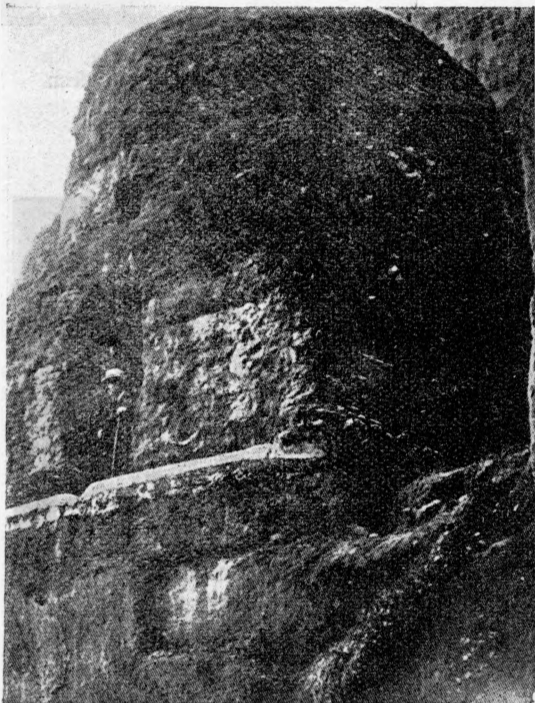
Sowiecki komisarz spraw zagranicznych, p. Litwinow podróżuje po Europie.

Forman

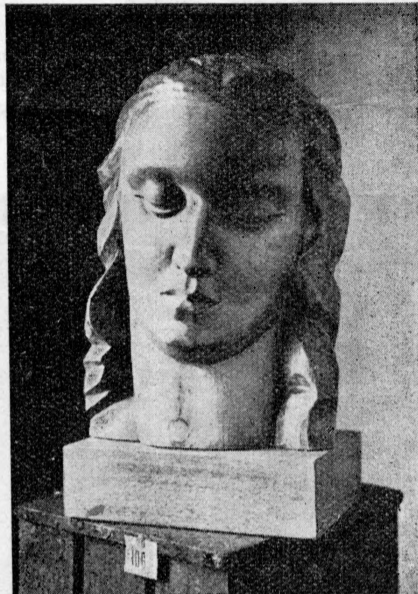

najprostszy środek
przeciw katarowi
dziąta fenomenalnie!

ŻĄDAĆ W APTEKACH I SKŁ. APT.

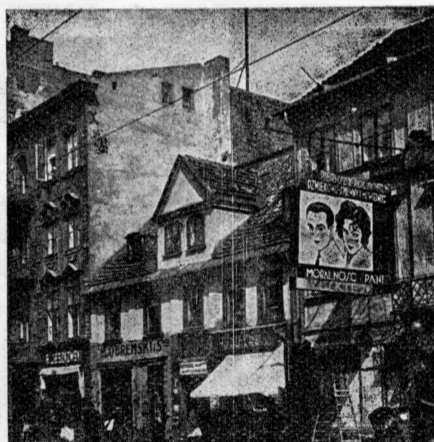
Grób Wergiljusza pod Neapolem.

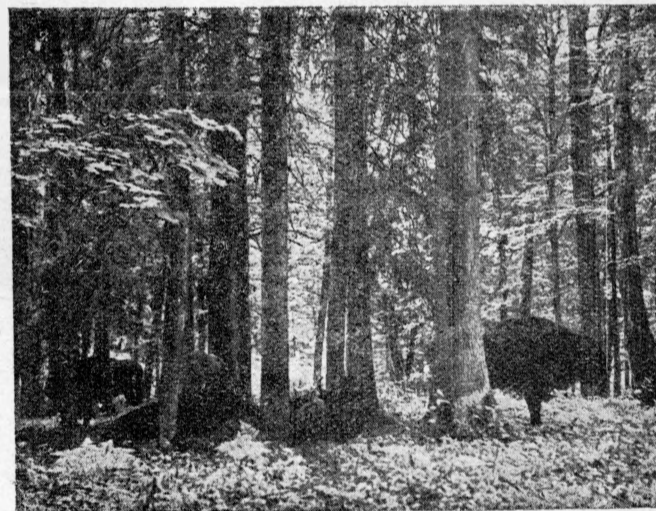
♦ J. Rejchertówna „Głowa“

— To jest wierutna błąka, że w Paryżu kobieta nie może wyjść na ulicę. Ja chodzę od trzech dni i nikt mię jeszcze nie zaczepił.

Idylliczna facjatka w centrum Warszawy (Nowy-Swiat).

Wymierające obecnie zuby są pielęgnowane w specjalnie dla nich przeznaczonym rezerwacie w puszczy Białowieskiej.

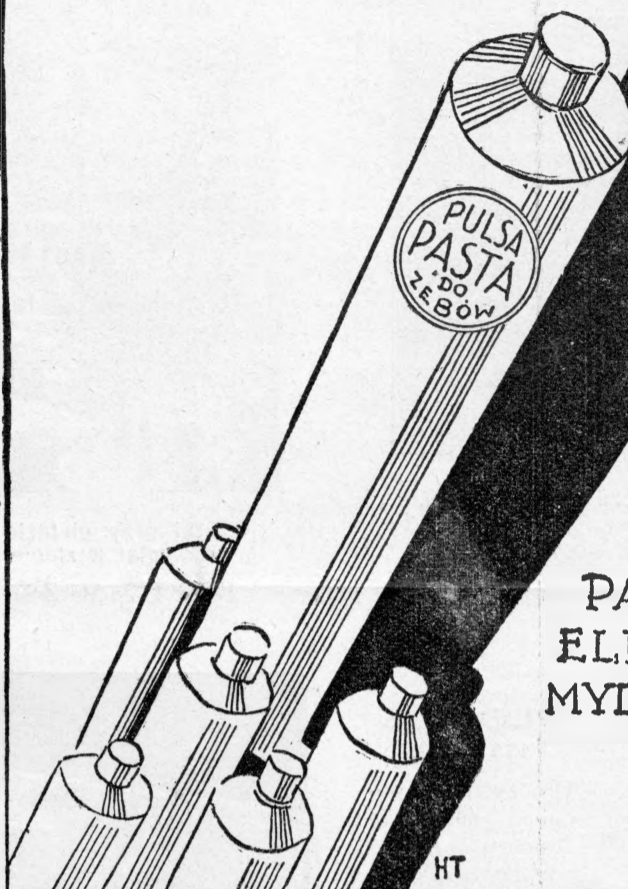

„Noc w Wenecji“ operetka J. Straussa. Scena baletowa z aktu III-go.

Siedziba Tow. Czyteln. Ludowych w Poznaniu przy ul. Fr. Ratajczaka.

PRZODUJĄCE ŚRODKI
DO PIELEGNOWANIA ZĘBÓW

PASTA
ELIKSIR
MYDEŁKO

HT

FR. PULS S.A.